

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 76/2026-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Monikou Dunčákovou, Štúrova 20, Košice, proti postupu a uzneseniam Mestského súdu Košice sp. zn. 20Er/981/2011 z 28. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami mestského súdu označenými v záhlaví. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenia mestského súdu zrušil, vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie, prikázal mu konať bez prietahov a priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie vo výške 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v napadnutom exekučnom konaní o vymoženie trov predchádzajúceho konania v sume 24 635 eur a trov exekúcie vystupuje sťažovateľ v procesnom postavení povinného v 1. rade.

3. Mestský súd napadnutým opravným uznesením sp. zn. 20Er/981/2011 z 28. júla 2025 opravil uznesenie vydané 2. marca 2022 pôvodne (do 31. mája 2023) vo veci konajúceho Okresného súdu Košice I vo výroku o pokračovaní v konaní s oprávnenými tak, že znie „... 1. [REDAKOVANÉ] rod.

... 2. ... 3. ... 4. , nar. ... 5. , rod. , nar. ... 7. , rod. , nar. ...“ (výrok I), a v ostatnej časti ponechal uznesenie nezmenené. V rámci odôvodnenia mestský súd uviedol, že po preštudovaní spisu a pôvodného uznesenia zistil, že vo výroku pôvodného uznesenia došlo k chybe v písaní, keď vo výroku s pokračujúcimi účastníkmi konania na strane oprávnených sa nenachádza oprávnená . Z obsahu spisu nevyplývalo späťvzatie návrhu v tejto časti, preto súd v tejto časti uznesenie opravil.

4. Následne mestský súd v ten istý deň, teda 28. júla 2025 vydal uznesenie, ktorým exekúciu vo vzťahu medzi oprávnenými v 3. a 7. rade a povinným v 1. rade (sťažovateľom) a povinným v 2. rade zastavil. Zo záhlavia uznesenia vyplýva, že oprávnenou v 3. rade je , rodená , narodená , a oprávnenou v 7. rade je , narodená . V odôvodnení uznesenia mestský súd ozrejmil, že podaním doručeným súdu 3. júla 2025 navrhla právna zástupkyňa oprávnených, aby súd konanie vo vzťahu k oprávneným v 3. a 7. rade proti sťažovateľovi a povinnému v 2. rade zastavil, keďže s nimi už nie je v kontakte. Súd preto v tomto rozsahu exekúciu zastavil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta, že mestský súd sa pri aplikácii právnych predpisov natoľko odchyľil od ich znenia, že zásadne poprel ich účel a význam, v dôsledku čoho sú napadnuté uznesenia ústavne neudržateľné a arbitrárne.

6. Podľa sťažovateľa *„mal Mestský súd Košice najskôr počkať, aby opravné uznesenie ECLI:SK.OSKEI:2022:7111206666.18 vydané dňa 28. júla 2025 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a až následne rozhodovať o zastavení konania voči oprávnenej v 3. rade a... rade, keďže dňa 28. júla 2025 po vydaní opravného uznesenia oprávnená v 8. rade ešte nebola účastníkom predmetného konania, keďže výrok opravného uznesenia Mestského súdu Košice, že so pokračuje ešte nebolo právoplatné.“*

7. Ďalej uvádza, že skutočnosť, že sa právna zástupkyňa oprávnených nevie spojiť s oprávnenou v 3. rade a oprávnenou v 7. rade, nie je vo vzťahu k nim relevantný dôvod na zastavenie konania. Dôvodom, pre ktorý sa s nimi nevie spojiť, je skutočnosť, že obe oprávnené zomreli (oprávnená zomrela a oprávnená zomrela v roku 2021), o čom sťažovateľ mestský súd už opakovane informoval. Rozhodnutia, ktoré boli vydané v konaní po ich smrti, sú nezákonné, lebo trpia procesnou vadou (ten, kto vystupoval ako účastník konania nemal spôsobilosť byť jeho účastníkom). Nie sú splnené procesné podmienky na to, aby exekučný súd vo veci výkonu rozhodnutia predajom nehnuteľností konal, keďže absentuje súhlas právnych nástupcov uvedených zomrelých oprávnených s vykonaním exekúcie predajom nehnuteľnosti. Zároveň nie je možné, aby súdny exekútor vykonával exekúciu ani iným spôsobom okrem blokovania majetku podliehajúceho exekúcii.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho v petite ústavnej sťažnosti označených práv napadnutými uzneseniami a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd nemôže pristupovať k ochrane základných práv a slobôd formalisticky, ale musí skúmať, či medzi namietaným pochybením mestského súdu a tvrdeným porušením základného práva a slobody existuje príčinná súvislosť. Inak povedané, skúma, či namietané procesné pochybenie mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, teda či má materiálny dosah na zásah do práv sťažovateľa. Tiež zdôrazňuje, že okolnosti odôvodňujúce existenciu tejto príčinnej súvislosti musí prezentovať sťažovateľ. Ústavný súd z úradnej povinnosti neskúma skutkový stav. Aj z toho dôvodu je v zmysle § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde povinnosťou sťažovateľa uviesť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

11. Z odôvodnenia napadnutého opravného uznesenia mestského súdu z 28. júla 2025 vyplýva, že [REDAKOVANÉ], narodená [REDAKOVANÉ], bola účastníčkou napadnutého konania aj pred vydaním opravného uznesenia (nachádza sa medzi oprávnenými aj v jeho hlavičke). Ako mestský súd v rámci svojho odôvodnenia jasne uvádza, len v dôsledku opomenutia jej uvedenia v pôvodnom uznesení vydal opravné uznesenie, preto nemožno súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že sa účastníčkou konania stala až právoplatnosťou opravného uznesenia. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že nešlo o opravu pochybenia majúceho pôvod v zisťovaní skutkového stavu alebo jeho právnom posúdení, ktoré sú obsahom opravných konaní. Zahrnutie [REDAKOVANÉ] medzi osoby, s ktorými sa ako s oprávnenými osobami pokračuje v exekučnom konaní, vzhľadom aj na skoršie rozhodnutia vydané v konaní, ktoré sťažovateľovi boli známe, bolo nevyhnutným následkom chyby urobenej pri vyhotovovaní pôvodného uznesenia.

12. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu o zastavení konania z 28. júla 2025 sťažovateľ namieta, že neboli splnené procesné podmienky na jeho vydanie, oprávnené v 3. rade a 7. rade neboli procesne spôsobilé byť účastníkami exekučného konania. Vydaním predmetného uznesenia mestským súdom malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa, keďže exekučný súd mal ďalej konať s ich právnymi nástupcami, a kým ich určí, nevykonávať exekúciu žiadnym spôsobom (okrem blokovania majetku sťažovateľa podliehajúceho exekúcii), keďže napr. k pristúpeniu vykonávania exekúcie predajom nehnuteľnosti je potrebný súhlas už nástupcov pôvodných oprávnených. Okrem tejto argumentácie však sťažovateľ bližšie nekonkretizuje, ako mal byť v dôsledku ním tvrdeného procesného pochybenia v materiálnom kontexte ukrátený na svojich

právach. Z hľadiska výsledkovej spravodlivosti sťažovateľ v pozícii povinného zrušením napadnutého uznesenia nezískava žiaden právne relevantný benefit (na rozdiel od oprávnených vrátane ich právneho nástupcu, ktorý však ústavnú sťažnosť nepodal). Práve naopak, následkom jeho vydania sa zúžil okruh oprávnených vymáhajúcich pohľadávku od sťažovateľa a povinného v 2. rade. Už len v domnienkovej rovine možno dodať, že za relevantný právny benefit nemožno označiť predĺžovanie exekúcie.

13. Námietky sťažovateľa uplatnené v ústavnej sťažnosti sa javia ako rekapitulačne jednoduchá polemika na úrovni zákona, poprípade skutkových zistení bez potrebného tvrdenia o reálnom zásahu do sféry ústavou chránených hodnôt napádaným postupom a uzneseniami na jeho úkor, čo však nemôže vyvolať ďalší prieskum na posúdenie možného vyhovenia ústavnej sťažnosti.

14. Keďže ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a to relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti obsahovo korešpondujúce s návrhom na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu